

Hensyn skulde gives Tilladelse for en 13-aarig til at arbejde. Det havde jeg rigtignok ikke tænkt mig, og det tror jeg heller ikke, at der er Tale om i den norske Lov. Nej, det er efter Arbejdets Beskaffenhed, at det skal afgøres, og muligvis efter Barnets Beskaffenhed og Udvikling. Ogsaa jeg vilde sige, at det vilde være meget ubehageligt at skulle afgøre, hvorvidt vedkommende Familie ikke kunde undvære den Understøttelse eller Hjælp, som Barnet bragte. Men et slikt Hensyn kan umuligt tages i Loven, men derimod bliver der Spørgsmaal om Arbejdets Beskaffenhed, Længde og Varighed, og maa-ske ogsaa Hensynet til det individuelle Barn, der vilde komme i Betragtning, og det vilde ikke være saa slemt, og den højtærede Indenrigsminister vilde vist ogsaa indrømme mig, at det var noget, som Fabrikdirektøren dog vist kunde afgøre.

Naar det med Hensyn til Hjemmearbejdet er sagt, at man dog ikke kunde forbyde Natarbejdet, og at man ikke kunde kontrollere dette eller hint, vil jeg sige, at det er givet, at vi ikke kunne have de samme Regler for Hjemmearbejdet som for Fabrikarbejdet, og det har man heller ikke nogetsteds, men derfor at sige, at man slet ikke kan have Regler om det, er neppe rigtigt, eftersom man har kunnet faa det andre Steder. Man skal ikke opstille Regler og Forbud, som man ikke kan gennemføre og kontrollere, men hvad man kan i saa Henseende, tror jeg ogsaa, at Ministeren vil gaa med til, da han ganske bestemt ser den Fare, som der ogsaa fra anden Side i Dag er blevet henpeget paa truer fra den tiltagende Udstrækning af Hjemmearbejdet.

Endelig vil jeg med Hensyn til det kommunale Tilsyn sige, at disse flere Hundrede Embedsmænd, som den ærede Minister omtalte, har jeg heller ikke tænkt mig skulde være nødvendigt, og jeg tror ogsaa, at den højtærede Minister tager Munden noget vel fuld for at forskrække os, idet naturligvis intet kan forskrække os mere, end at vi skulde have flere Hundrede nye Embedsmænd. Jeg har tænkt mig, at 50 Maskinsynsmænd kunde gøre det, og naar de hver fik 1000 Kr. om Aaret havde Ministeren dog sparet de 10,000 Kr. i Modsætning til det, han foreslog os. Jeg tror, at jeg regner temmelig godt i den Henseende, naar jeg siger, at der er 50,000 Tilsynssteder med et rundt Tal, og det er altsaa 1000 for hver Synsmand. Jeg tror ikke en Gang, det staar i Loven, at Stederne skulle efterses en Gang

om Aaret, men i det Tilfælde bliver det 3 om Dagen indenfor den vedkommende Kreds, og det kan en saadan Mand nok overkomme. De Hundreder maatte komme til at drive ganske kolossalt, hvis der skulde være saa mange. Jeg har kun villet gøre opmærksom paa, at der ikke af Arbejdsraadet tilnærmelsesvis har været nævnt noget som det Tal. Der har overhovedet ikke været nævnt noget Tal, men jeg skulde næsten tro, at Arbejdet dog maatte kunne udføres af 50 Personer. Jeg giver Ministeren ganske Ret med Hensyn til hans Betragtninger over Lønningstillæg, Alderstillæg og Pensionsforhold. Den Slags Ting er, som Ministeren siger, desværre uundgaelige, og derfor maa man tage sig i Agt, ikke fordi man ikke ved, hvordan det ender, men netop fordi man ved, hvordan det ender. Men Bestillingsmænd med 1,000 Kr. om Aaret ere ikke det samme som Embedsmænd i et Antal af flere Hundrede med Pensionsret, Lønforhøjelser o. s. v.

Jeg vil til Slut takke Ministeren for den elskværdige Maade, hvorpaa han har hørt paa de forskellige, ikke saa ganske smaa Udsættelser, som jeg har fundet Anledning til at gøre ved Lovforslaget.

Rottbøll: Jeg vil tillade mig en ganske kort Bemærkning til den højtærede Minister i Anledning af, at Ministeren overfor mine Bemærkninger om § 38 mente, at naar man ved denne Paragraf gav Arbejderne en saadan Lejlighed til at komme frem med deres Anker, var det særlig af Hensyn til, at man saa ikke overfor den enkelte Arbejder kunde sige, at han var Angiver og derved genere ham. Det forekommer mig nemlig, at Arbejderne gennem deres Fagorganisationer have den allerbedste Lejlighed til at komme frem med deres Anker, og de behøve ikke dette Underudvalg under Fagforeningen. Arbejdere paa et Værksted kunne ganske simpelt gaa til Fagforeningen for at klage over dette eller hint, og at der har været de og de Beskyttelsesmidler, som ikke have været i Virksomhed o. s. v. De have gennem deres Fagforening og Presse Lejlighed nok til at fremkomme med de Anker, de have overfor de enkelte Virksomheder, og derfor forekommer det mig, at det Underudvalg, som her er indført, aldeles ingen Nytte er til. Jeg tror, at man ved nærmere Overvejelse vil komme til det Resultat, at det tværtimod kan gøre Skade for de enkelte Fabrikker og Virksomheder ved at stille Arbejdere og Arbejdsgivere i